

Arrest

nr. 320 183 van 17 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2024 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig uit Edo state en behorende tot de Edo etnie. U werd op [...] mei 1995 geboren in Egor LGA. Uw moeder overleed bij uw geboorte. U verbleef met uw familie (vader en stiefmoeder) op nr. [...], Ogida avenue in Benin city. Uw vader was lid van de Ogboni Confraternity en reeds tijdens zijn leven stelde hij dat u, als eerstgeborene, eveneens lid diende te worden. Hij vroeg u dit meermaals sinds u zestien jaar oud was, maar u weigerde steeds. Hij reageerde dan niet gekwetst of beledigd, maar soms zou hij uw zakgeld een maand inhouden. Om wat afstand met uw vader te creëren, verbleef u in 2014 twee maanden bij uw vriend K. in Ajah, Lagos state.

In februari 2015 overleed uw vader wegens ziekte. Op 16 april 2015 wilde de beste vriend van uw vader, C.I., u initiëren bij de Ogboni. Hij vroeg u mee naar een feest, waarvan ter plaatse bleek dat het een Ogboni bijeenkomst was. U liep weg voor u goed en wel binnen was. Op 17 april kwam C. met een groep van in

totaal acht mannen u zoeken bij u thuis. Ze schoten in de lucht toen ze toekwamen, traptten de deur in en zochten u overal in huis. Ze konden u echter niet vinden omdat u zich onder het bed verborg. U deed aangifte bij de politie en bracht hen naar het huis van C., waar jullie hem echter niet aantroffen. Hij diende zich aan te melden bij de politie wanneer hij terug kwam. U hoorde van een buurman dat ze nog drie keer opnieuw naar u kwamen zoeken, op 18, 20 en 21 april. Op 24 april 2015 verliet u Nigeria en reisde u via Kano naar Niger, waar u de volgende dag toekwam. U reisde na enkele dagen verder naar Libië en verbleef daar drie a vier maanden, om op 23 augustus 2015 in Italië toe te komen. U diende zowel in Italië als in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in, vooraleer u op 11 juni 2021 naar België kwam en er op 17 juni 2021 om internationale bescherming verzocht.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt aanvankelijk te vrezen in Nigeria gedood te zullen worden door de vriend van uw vader, C.I., omdat u na de dood van uw vader weigerde toe te treden tot de Ogboni Confraternity en omdat u bepaalde zaken over hen weet (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 30 augustus 2023, hierna NPO 1, p. 12, 13, 14).

Ten eerste, tijdens uw eerste onderhoud gevraagd waarom u vreest dat de vriend van uw vader u zou doden, verwijst u duidelijk naar het feit dat u zaken zou gezien en geweten hebben die niemand mocht zien (NPO 1, p. 14). Echter, tijdens uw tweede onderhoud ontkent u dat u dit gezegd zou hebben en stelt u dat de tolk zich vergist moet hebben (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 20 november 2023, hierna NPO 2, p. 16). Nochtans werd er tijdens uw eerste onderhoud gevraagd of u de tolk goed verstond, waarop u bevestigend antwoordde en werd u expliciet gevraagd elk probleem met betrekking tot de verstaanbaarheid meteen aan te geven (NPO 1, p. 2), wat u op geen enkel moment deed. Tijdens uw tweede onderhoud, waarbij dezelfde tolk tussenkwam, werd u opnieuw gevraagd of u de tolk verstond en om het meteen aan te geven indien er enig probleem met de tolk zou optreden (NPO 2, p. 2). Men zou dan ook verwachten dat u op dit punt enige problemen met de tolk tijdens het eerste onderhoud zou hebben gesignaleerd. Het is dan ook weinig ernstig om pas op het punt wanneer men met flagrante tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, naar de tolk te verwijzen. **Het CGVS kan slechts concluderen dat u reeds tegenstrijdig bent met betrekking tot de kern van uw vrees, namelijk de reden waarom men u zou vervolgen, wat toelaat reeds bij voorbaat ernstige vraagtekens te plaatsen bij de beweerde vervolgingsfeiten.**

Tijdens uw tweede onderhoud stelt u slechts C. en de Ogboni Confraternity te vrezen, aangezien C. u wilde inwijden bij een sekte waar u geen lid van wilde worden en een poging deed om u te doden. Omdat u geen lid wil worden, vreest u ook de Ogboni Confraternity in het algemeen. (NPO 2, p. 11.)

Doorheen uw verklaringen bent u er echter niet in geslaagd te overtuigen dat er ernstig werd aangedrongen dat u zou toetreden tot de Ogboni confraternity, laat staan dat men u zou willen doden omwille van een weigering.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is de Ogboni Society een vereniging die aanvankelijk zowel religieuze als gerechtelijke functies opnam.

Tijdens de koloniale periode en na de onafhankelijkheid van Nigeria zou de invloed van de vereniging sterk verminderd zijn en vooral nog het bekomen van voordeel voor de eigen leden tot doel gehad hebben, door intimidatie en zelfs moord. De vereniging wordt dan ook wel eens omschreven als een georganiseerde misdaadbende of 'cult'. Voornamelijk invloedrijke mensen maken er deel van uit, dit in hun eigen belang en voornamelijk vrijwillig. Enkel leden die sowieso al met de vereniging te maken hebben, zoals kinderen van leden die te veel zouden weten, zouden blootstaan aan druk om zich aan te sluiten bij de vereniging, specifiek omwille van de uitgebreide informatie die ze over de vereniging hebben. (Zie informatie administratief dossier.) Het betreft dus een soort van sociale netwerk organisatie van invloedrijke mensen die elkaars belangen (niet per definitie op een legale manier) verdedigen. De Ogboni Society mag niet verward

worden met de 'Reformed Ogboni Society' (ROF), een vereniging die in Lagos gesticht werd in 1918 en die een Christelijke achtergrond heeft. Zij verklaren expliciet geen 'geheime organisatie' te zijn en moedigen leden aan openlijk te spreken over de vereniging, om deze perceptie tegen te gaan. Lidmaatschap van deze laatste vereniging is vrijwillig. Echter, zowel de Ogboni Society als de ROF worden geassocieerd met de Yoruba-etnie en met georganiseerde misdaad.

U kan geenszins aannemelijk maken dermate bekend te zijn met de Ogboni Confraternity (zo door u genoemd) of hun activiteiten, dat zij enig motief zouden hebben gehad om u te vervolgen, laat staan dat zij dit op heden nog zouden hebben.

Bij uw vaders beweerde lidmaatschap van de Ogboni, en zijn motivatie om u te doen toetreden, dient het volgende opgemerkt.

Volgens uw verklaringen zou uw vader regelmatig aangedrongen hebben dat u zich zou aansluiten omdat u de eerstgeborene bent (NPO 1, p. 8, 12). Gevraagd hoe uw vader reageerde toen u steeds weigerde, stelt u dat hij niet gekwetst of beledigd was, waarschijnlijk omdat hij uw vader was (NPO 1, p. 13). Later stelt u dat uw vader sinds u zestien jaar was, ongeveer tien keer zou gevraagd hebben lid te worden, in de vier jaar daaropvolgend. U gaf steeds aan niet geïnteresseerd te zijn. Opnieuw gevraagd hoe hij daarop reageerde, stelt u nu dat u geen zakgeld kreeg de maand nadat u had geweigerd. (NPO 1, p. 17.)

Verder weet u niet wat de positie van uw vader bij de Ogboni Confraternity was, enkel dat hij er lid van was. U weet evenmin wat voor positie zijn vriend had. (NPO 1, p. 16, 17.) Gevraagd waarom u als eerstgeborene lid moest worden, stelt u slechts dat uw vader zei dat de regels van de Confraternity zo zijn, dat u zijn plaats zou innemen als hij zou sterven. U zei dan dat u dat niet zou willen. Hij zei u niet welke plaats u zou moeten innemen of welke plaats hij zelf bekleedde en u vroeg er ook niet naar. (NPO 2, p. 5, 6.) Gevraagd of uw vader u dan ook iets vertelde over de Confraternity, wanneer hij zei dat u lid moest worden, stelt u dat hij u er niets over verteld heeft, tenzij dat de leden invloedrijk zijn bij de politie en de overheidsdiensten. Evenmin weet u of uw vader enige voordelen aanhaalde van lidmaatschap van de Confraternity. U weet niet waarom uw vader zelf lid was en hij zei u verder niets om u te overtuigen bij de Ogboni te gaan. (NPO 2, p. 7.) Evenmin weet u hoe lang uw vader al lid was, u denkt dat het reeds van voor uw geboorte was, omwille van de foto van uw vader in Ogboni klederdracht (NPO 1, p. 12).

Er kan slechts worden vastgesteld dat uw vader, zelfs indien hij meermaals zou aangedrongen hebben dat u lid werd, al bij al weinig tot geen moeite leek te doen om u te overtuigen inderdaad lid te worden. Uw verklaringen over uw vaders pogingen u te overtuigen zich aan te sluiten bij de Ogboni, komen dan ook weinig overtuigend over, en zijn in elk geval weinig coherent met een situatie waarin uw leven owille van uw kennis over de Ogboni Confraternity in gevaar zou zijn (NPO 1, p. 14). Ondanks dat uw vader sinds u zestien (NPO 1, p. 15), dan wel vijftien (NPO 2, p. 6) jaar oud was (naargelang het onderhoud) zou hebben aangedrongen dat u na zijn dood zijn plaats zou innemen bij de Ogboni Confraternity, kan u amper iets vertellen over de Ogboni Confraternity. U stelt slechts dat er normaalgezien een dresscode is (te zien op de voorgelegde foto van uw vader) en dat ze een wandelstok vasthouden. U vernoemt ook een symbool waarin drie keer 4 wordt geschreven. (NPO 1, p. 17.) U weet niet waar in Nigeria de Ogboni gemeenschap ontstond (NPO 1, p. 18).

De foto die u voorlegt en waarop uw vader in Ogboni dresscode te zien zou zijn (NPO 1, p. 8, 9), betreft een foto die ook op internet kan worden teruggevonden op websites waar informatie over de Ogboni wordt gegeven (zie info toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Er wordt nergens teruggevonden dat het inderdaad een man betreft die de naam van uw vader draagt. In elk geval, blijkt uw kennis over de Ogboni niet verder te gaan dan wat er terug te vinden is in de bronnen waar de voorgelegde foto getoond wordt.

Niet alleen kan uw kennis over de Ogboni dus zeker niet van die aard genoemd worden dat u door hen vervolging zou te vrezen hebben, er dient zelfs vastgesteld dat **uw kennis dermate oppervlakkig is dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat uw vader, voor zover hij inderdaad lid was, ooit zou hebben aangedrongen dat u zelf lid zou worden, laat staan dat een vriend na zijn dood iets te winnen (of verliezen) zou hebben bij uw aansluiting (of weigering).**

Uw verklaringen over de Ogboni Confraternity komen voor als geënt op publiek bekende informatie, eerder dan op doorleefde ervaring met (leden van) deze beweging, **waardoor zelfs ernstige vraagtekens kunnen gesteld worden bij het beweerde lidmaatschap van uw vader.**

De twijfel bij uw vaders lidmaatschap en de ongeloofwaardigheid van zijn aandringen dat u bij de Ogboni zou aansluiten, worden verder bevestigd door uw **vage verklaringen over de incidenten op 16 en 17 april 2015**, die volgens u aantonen dat C. u gedwongen wilde inwijden bij de Ogboni, **en bij uitbreiding over de vrees die daaruit zou voortkomen.** (NPO 1, p. 8, 12, 15, 16 NPO 2, p. 15, 16).

De eerste tegenstrijdigheid heeft betrekking op het moment dat C. u zou uitgenodigd hebben om op 16 april 2015 naar een feest te gaan. Tijdens uw eerste onderhoud verklaart u dat hij een maand na de dood van uw papa is gekomen op de 16e en u vroeg om naar een feest te gaan (NPO 1, p. 12). Later in het onderhoud, gevraagd of het dus correct is dat de vriend van uw vader u op 16 april vroeg om naar een feest te gaan, antwoordt u bevestigend. U stelt dat hij een familievriend was en dat u hem vertrouwde, hij kwam, vroeg of u zin had in een feest, u had niets te doen, kleepte u aan en ging mee (NPO 1, p. 15). Ook tijdens uw tweede onderhoud stelt u aanvankelijk dat C. u op 16 april 2015 uitnodigde voor het feest (NPO 2, p. 10) waar jullie diezelfde dag naartoe gingen (NPO 1, p. 15). Later stelt u echter dat hij u op voorhand kwam verwittigen dat u mee naar een feest zou moeten de volgende dag (NPO 2, p. 10), wat weinig coherent is met uw eerdere verklaringen dat hij u dezelfde dag uitnodigde en dat u, daar u niets te doen had, uw kleren aantrok en meeging.

Vervolgens, gevraagd wat u zag toen u op 16 april aankwam op het 'feest', stelt u dat ze een dresscode hadden en er 'Ogboni' geschreven stond. Gevraagd hoeveel mensen u zag stelt u vaagweg 'ze waren met veel' om vervolgens, gevraagd een schatting te geven, te stellen dat u niet helemaal binnenging en in tegenstelling tot wat u net verklaarde, stelt u nu slechts een paar mensen gezien te hebben. (NPO 1, p. 15, 16.) Waar u tijdens beide onderhouds verklaarde dat het feest waar C. u naartoe bracht in (de buurt van) Egor was, stelde u aanvankelijk dat het ver van uw huis was, anderhalf uur rijden. Tijdens het tweede onderhoud stelde u echter dat het 30 à 40 minuten rijden is omwille van de slechte staat van de weg (en dus niet omwille van de afstand). (NPO 1, p. 15, NPO 2, p. 10.)

Vervolgens legt u vage en wisselende verklaringen af over het gegeven dat C. u zou ingewijd hebben, dan wel (gedwongen) zou willen inwijden. Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat een vriend u wou laten inwijden en dat u niet wilde. Dat was de 16e. Uw vader had tijdens zijn leven reeds aangedrongen dat u lid zou worden, maar omdat hij uw vader was kon hij u niet kwetsen. Als eerstgeborene moest u lid worden van dezelfde sekte waarvan uw vader lid was geweest. U stelt ook dat de vriend u toen heeft ingewijd. (NPO 1, p. 8.) Later in het onderhoud stelt u dan weer dat C. u naar een 'Ogboni huis' bracht en dat dit betekent dat ze die persoon gaan inwijden. U stelt nu dat ze u niet ingewijd hebben, omdat u snel doorhad wat voor plek het was. Ze probeerden u tegen te houden, maar u kon ontsnappen. (NPO 1, p. 14.) Uw bewering dat men u gedwongen wilde inwijden bij de Ogboni blijft dus slechts een hypothese. U stelt zelfs expliciet dat C. noch voor, noch op het feestje iets gezegd heeft over het inwijden, en dat u hem nadien niet meer sprak (NPO 1, p. 16). Nochtans haalt u deze gedwongen inwijding aan als (enige) reden om u te vervolgen, u stelt tijdens uw tweede onderhoud dat u C. vreest omdat hij een poging deed u te doden én omdat hij u probeerde aan te sluiten (n.v.d.r. op 17 april) (NPO 2, p. 15, 16). Gevraagd waarom u denkt dat men u wil vervolgen, stelt u dat C. nu weet dat u weet dat hij u wil inwijden.

Over uw bewering dat ze u gaan doden, dan wel reeds probeerden u te doden, zijn uw verklaringen echter eveneens vaag en wisselend. Zo stelt u voor DVZ dat men u begon te zoeken om u te vermoorden toen ze hoorden dat de politie hen zocht, dus nadat u naar het politiebureau ging om aangifte te doen (vragenlijst CGVS pt. 3.5, d.d. 20/09/22). In het politierapport van de aangifte, die u voorlegt, staat echter te lezen dat u meteen na het incident op 17 april aangifte kwam doen, dat u één man kon identificeren en dat de man in kwestie gezegd had dat ze hem zouden doden waar ze hem ook zouden zien (zie rapport aangifte ('Details of Entry') in de groene map van het administratief dossier).

Nochtans verklaart u tijdens uw eerste onderhoud over het bezoek aan uw huis op 17 april 2015 dat u niet wist wat de bedoeling was, of ze u wilden doden, en stelt u dat u zich verborg. Even later stelt u dat ze u waarschijnlijk wilden doden. (NPO 1, p. 8, 9.) Tijdens uw tweede onderhoud, gevraagd waarom C. naar uw huis kwam op 17 april, stelt u opnieuw niet te weten waarom die mensen naar de woning kwamen en dat ze u misschien wilden doden. In tegenstelling tot wat er in het politierapport te lezen staat, verklaart u voor het CGVS bovendien nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest in Nigeria (NPO 1, p. 14).

Deze vage verklaringen kunnen bezwaarlijk overtuigen dat Nigeria inderdaad verliet omdat men u gedwongen wilde rekruteren of doden indien u weigerde. Waar reeds werd vastgesteld dat u in feite slechts veronderstelt dat men u wilde inwijden en u evenmin coherent bent over de intenties van de Ogboni leden op 17 april, kan ten overvloede worden opgemerkt dat u het incident an sich evenmin aannemelijk weet te maken.

Zo stelt u dat C. met 7 anderen naar u op zoek kwam (NPO 1, p. 9). U zag hen toekomen door het raam (NPO 1, p. 19), ze schoten met geweren in de lucht en riepen uw naam (NPO 1, p. 8). U herkende enkel C. (NPO 1, p. 19). Ze trapt de deur van uw huis in en zochten u 'overal', maar hoewel u zich simpelweg onder het bed verstopte, konden ze u niet vinden, naar uw bewering omdat ze gehaast waren (NPO 1, p. 19). Nochtans lijkt het weinig aannemelijk dat C., die uw huis goed kende en tijdens die inval direct naar uw kamer kwam (NPO 1, p. 12), er niet aan dacht even onder het bed te kijken. Bovendien beweert u voor het

CGVS dat de inval om acht of negen uur s' ochtends plaatsvond, slechts vijf minuten duurde en u zich meteen daarna aankleedde en te voet naar het politiestation van Ogida ging, op twintig minuten stappen (NPO 1, p. 19, 20). In het politieverlag dat u voorlegt staat echter te lezen dat u op 17 april 2015 om 17u een incident kwam aangeven dat om 15u45 zou hebben plaatsgevonden. Er wordt gesteld dat acht mannen u kwamen zoeken, maar u zich snel binnen kon verbergen. Er staat dat u één persoon kon identificeren, doch zijn naam wordt niet vermeld en er staat dat u tevens heeft verklaard dat 'alle pogingen om de mannen te arresteren vruchteloos zijn gebleken'. (Zie groene map van het administratief dossier.) Sowieso lijkt het vreemd dat een politierapport de naam van de door u geïdentificeerde persoon niet zou vermelden. De vaststelling dat uw verklaringen bovendien incoherent zijn met het document dat u voorlegt, doen slechts verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het incident op zich.

Tot slot kan gesteld worden dat u sinds uw vertrek uit Nigeria, bijzonder weinig interesse in de evolutie van uw beweerde problemen aan de dag legde. Na de incidenten op 16 en 17 april 2015 heeft u C. niet meer gezien of gesproken, u zou wel van uw burens gehoord hebben dat men u nog drie keer thuis kwam zoeken (NPO 2, p. 11). Waar u tijdens uw eerste onderhoud nog stelde na uw vertrek geen contact meer gehad te hebben met de politie omdat u er simpelweg niet aan dacht hen te contacteren, stelt u tijdens uw tweede onderhoud plots dat u hen niet kon bereiken. Vooreerst is dit slechts een zoveelste tegenstrijdigheid en los daarvan kan niet worden ingezien hoe u de politie, een openbare dienst, tien jaar lang niet zou kunnen bereiken. Dergelijke desinteresse is onverenigbaar met een gegronde vrees of een risico op ernstige schade bij terugkeer.

Waar u stelt te vrezen als tuberculosepatiënt in Nigeria niet de gepaste zorg te krijgen, wordt opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van deze elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/col-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo (waar u vandaan komt), actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

*Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhoud die naar u werden verstuurd op 12 december 2023. Er werden echter **geen opmerkingen** ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.*

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw identiteit, nationaliteit of reisweg. De foto en het politieverslag dat u neerlegde, werden hierboven reeds besproken. Zij kunnen geenszins uw relaas staven, daar de foto voor iedereen beschikbaar is op het internet en het politierapport een kopie betreft die makkelijk gemanipuleerd kan worden. Daar uw verklaringen niet coherent zijn met de inhoud van het politierapport, zou het politierapport, zelfs indien origineel, niet bewijskrachtig zijn met betrekking tot uw relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de rechten van het kind (zoals hieronder weergegeven) ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;Schending van het proportionaliteitsbeginsel ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]”

4.1.2. Verder dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig werd genomen.

Een voorbeeld van onzorgvuldigheid bij het opstellen van de bestreden beslissing, is het feit dat er bij de oplijsting van de gehoren die de verzoeker heeft gehad, werd gesteld dat hij 2x werd gehoord in het Engels. Dat dit niet het geval is en de taal, alsmede de data van de gehoren belangrijke basiselementen vormen voor de asielprocedure.

Na het eerste gehoor dd. 27/07/2023 viel het namelijk op dat de verzoeker zich niet ten volle kon uitdrukken in het Engels. Daarom werd een tolk Edo/Bini gevraagd op het gehoor dd. 30/08/2024 en op 20/11/2023.

Dit kan ook worden gelezen in de NPO van het eerste gehoor, zie pg. 2: [...]

Het valt dus te betreuren dat dit niet wordt opgenomen in de beslissing, waardoor dit de tendens van de rest van de beslissing lijkt te zetten.

Er kan tenslotte bezwaarlijk worden gesteld dat de materiële motiveringsplicht vervuld is en de motieven die werden opgenomen aanvaardbaar zijn.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij haar uitoefening van haar wettelijk toezicht, na te gaan of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden.

4.2. MOTIEVEN

4.2.1. Profiel van verzoeker

4.2.1.1. Algemeen

[...]

4.2.1.2. Toepassing subjectieve en objectieve elementen op verzoeker

a) De verzoeker is zeer kwetsbaar, mede veroorzaakt door zijn medische problematieken.

Echter, toch besluit de verweerder dat er geen enkele elementen werden kenbaar gemaakt waaruit blijkt dat er bijzondere procedurele noden zijn. dat de verzoeker nochtans al 8 jaar het land ontvlucht was, in een langdurige situatie van onzekerheid zat/zit en dan nog eens lijdt aan TBC, lijken echter wel elementen die een impact hebben op de verzoeker.

Wat verder nog meer te betreuren valt, is het feit dat de verweerder deze problematieken gewoon wegwuift en stelt dat deze geen impact hebben op de vraag of er een nood bestaat om internationale bescherming.

Zo stelt ze bij haar 3e onderhoud met verzoeker het volgende, zie NPO, pg. 17-18 : [...]

Zo stelt ze zelfs het volgende in de bestreden beslissing, zie het stuk 1, pg. 4, eigen markeringen: [...]

Ze lijkt te stellen dat de verzoeker geen ernstige problemen zou kennen door zijn medische aandoeningen, wat er toe zou kunnen leiden dat verzoeker ernstige schade zou kunnen oplopen bij een terugkeer.

b) Nochtans is de gezondheidszorg en humanitaire situatie in Niger erbarmelijk en kan het niet correct behandelen van medische problemen, bijgevolg leiden tot menonwaardige omstandigheden.

Zo schrijft Artsen zonder Grenzen, [...]

Dat de verzoeker bovendien geen netwerk meer heeft op wie hij kan terugvallen bij een eventuele terugkeer.

Hierdoor kan hij ook niet garanderen dat zijn medische problematiek onder controle kan gehouden worden én dat hij zelfs maar zal kunnen voorzien in zijn levensonderhoud.

Hij vreest aldus in menonwaardige omstandigheden terecht te komen bij een eventuele terugleiding, wat een bijkomende stress met zich meebrengt.

c) Tenslotte dient te worden opgemerkt dat de verzoeker inmiddels 3 jaren in asielprocedure is.

Dat er bijgevolg sprake is van een onredelijk lange asielprocedure.

Kan worden opgemerkt dat verzoeker hierdoor in principe het recht krijgt om een verzoekschrift om humanitaire regularisatie te richten aan de DVZ. Er wordt met andere woorden erkend dat wanneer iemand 3 jaren in asielprocedure is en zijn best doet om zich te integreren en een leven op te bouwen in België, de gunst van de humanitaire regularisatie kan worden gevraagd. (zie onder meer [URL])

Dat dit toch iets wil zeggen...

Verzoeker heeft steeds zijn best gedaan in België en woont onder meer al jaren op een privéadres. Hij draagt zijn steentje bij in de Belgische maatschappij. Het is voor hem dan ook bijzonder moeilijk om terug te keren naar het land van herkomst alwaar hij als bijna 10 jaren niet meer is geweest én bovendien in een moeilijke humanitaire- en veiligheidssituatie bevindt.

4.2.2. Aangaande het asielrelaas van de verzoekende partij

4.2.2.1. Vrees voor de Ogboni Confraternity

Verzoeker volhardt wanneer hij stelt dat hij de Ogboni Confraternity in Nigeria vreest.

De zogenaamde tegenstrijdigheden die de verweerder doen overtuigen dat zijn relaas niet geloofwaardig is, kunnen worden weerlegd.

a) Vooreerst verwijt de verweerder de verzoeker dat hij op het 1e gehoor bij de verweerder zou gezegd hebben bepaalde informatie geweten te hebben over de Confraternity waardoor hij de Confraternity vreest, om op het 2e gehoor te stellen dat hij niks gezegd heeft en de tolk zich zou hebben vergist.

Er zal hier sprake zijn van een andere interpretatie van de woorden van verzoeker. De woorden en verklaringen van verzoeker in de beide interviews verschillen in se niet noemenswaardig.

Zie de NPO 1 en 2: [...]

Bij het eerste gehoor stelde verzoeker bang te zijn van Chris, de vriend van zijn vader, omdat hij hen bepaalde dingen had zien doen. Dat hij hun dresscode (zie NPO 1) of de manier hoe zij waren gekleed (NPO 2) had gezien. Dat hij hen had gezien in een privékamer (NPO 1) of veranda (NPO 2).

Dat er in se geen tegenstrijdige verklaringen werden gedaan.

Het lijkt dat de verweerster de woorden verkeerd/anders ging interpreteren.

De verzoeker stelde daarom dan ook dat er een foutje zou gebeurd moeten zijn door de tolk omdat hij zich niet kon herinneren bepaalde zaken op deze manier te hebben gezegd. Het gaat hier dan ook over een andere interpretatie van woorden en niet om een probleem met de tolk. Indien dit wel het geval was geweest, dan had de verzoeker dit dan ook gesignaleerd, wanneer er werd gepolst naar het feit of hij de tolk goed begreep.

b)

b1.) Vervolgens kan de verweerster niet overtuigd worden dat de Ogboni confraternity en meer bepaald door de vader en door Chris werd aangedrongen om toe te treden tot de Confraternity.

De society zou volgens verweerster minder invloed hebben sinds de koloniale periode en na de onafhankelijkheid van Nigeria. De organisatie wordt wel nog beschreven als een georganiseerde misdaadbende of cult. Enkel leden die sowieso al met de vereniging te maken hebben, zoals kinderen van leden die te veel zouden weten, zouden blootstaan aan druk om zich aan te sluiten bij de vereniging, specifiek omwille van de uitgebreide informatie die ze over de vereniging hebben. (zie het stuk 1, pg. 2)

Toch besluit de verweerster dat verzoeker onvoldoende kan aantonen dermate bekend te zijn met de Ogboni Confraternity, dat zij hem willen vervolgen, laat staan met hun actuele verminderde invloed.

Verzoeker zou te weinig kunnen vertellen over de activiteiten van de society. Er dient echter te worden opgemerkt dat de verweerster indien zij meer informatie wenste over de activiteiten, zij dan ook meer gerichte vragen had moeten stellen, bovendien heeft hij wel degelijk veel informatie kunnen geven.

Verweerster was er in het eerste gehoor absoluut niet diep op in gegaan. Zie NPO 1: [...]

Echter bij de NPO 2 deed verweerster dit wel meer, waaruit kan worden afgeleid dat de verzoeker wel degelijk gerichte info kan geven over de society, zoals het symbool – die zelfs werd getekend – de kledij, de plaats van samenkomst.

Verzoeker haalt in huidig verzoekschrift zelfs zijn verklaringen ivm het symbool aan, om te tonen dat hij wel degelijk bepaalde informatie kent die hem in een risicovolle positie plaatst, zie NPO 2, pg. 8-9: [...]

b.2) Verder kan er niet geloofd worden dat verzoekers vader regelmatig heeft aangedrongen zich aan te sluiten bij de Society omdat hij de eerst geborene is.

Zeker omdat de verzoeker steeds bleef weigeren en de vader zich niet gekwetst of beledigd leek te voelen. Echter dat zijn verzoekers interpretaties van zijn vaders gedrag. Dient te worden onderlijnd dat verzoeker toen een 16-jarige puber was. Bovendien kon dit ook een tactiek van de vader geweest zijn om zijn zoon geleidelijk aan te overtuigen en sinds zijn 16e verjaardag het spreekwoordelijke zaadje te planten. Het kan echter niet meer nagevraagd worden bij de vader, gezien hij al een geruime tijd overleden is. Tenslotte kan en mag het gedrag van een ander niet worden verweten aan de verzoeker, gezien hij daar geen invloed op had.

b.3) Verzoeker wordt vervolgens verweten niet te weten wat de positie van verzoekers vader bij de Confraternity was.

Dat hij enkel kon zeggen dat hij lid was. Dat ze het verder ook vreemd vonden dat de vader, ondanks zijn aandringen om lid te worden geen interessante informatie of voordelen over de Confraternity had gedeeld. Dat dit echter ook niet kan worden verweten aan verzoeker.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat leden zelf kunnen worden gestraft wanneer zij informatie verspreiden: [...]

Bovendien stelt verweerster zelf dat kinderen van leden in het vizier komen van de Society wanneer zij te veel zouden weten over de Society. Zie het stuk 1, pg. 2: [...]

Dat de vader van de verzoeker dit dan ook ongetwijfeld zal geweten hebben en ondanks zijn aandringen, zijn kind niet in gevaar wou brengen door bepaalde informatie al mee te delen. Dat hij daarom weinig moeite leek te doen om zijn kind informatie te verschaffen en zo probeerde te overtuigen.

De verzoeker wordt verweten niet veel informatie te hebben over de Confraternity. Bepaalde informatie over de Ogboni zoals de oprichting, kan nochtans worden teruggevonden op vrij te raadplegen websites, aldus verweerster, stuk 1, pg. 3. Als verzoeker deze sites had geraadpleegd om een foto van een random oudere man te zoeken in de Ogboniklederdracht, had hij dan ook niet de moeite genomen om meer in te lezen in de geschiedenis van de Confraternity?

Verzoeker is open en eerlijk als hij stelt dat hij geen interesse had in het toetreden bij de Ogboni. Ze hadden een slechte naam en dat was voor verzoeker al voldoende om de verzoeken van zijn vader te weigeren. Hij moest geen bijkomende info hebben omdat hij er niet in geïnteresseerd was, maar tevens omdat het gevaarlijk kon zijn.

Dat zijn kennis daarom oppervlakkig kan worden genoemd door de verweerster. Toch moet wederom worden herhaald dat de verzoeker toch enigszins over de basis- en zichtbare informatie beschikte zoals de klededrucht en het symbool, omdat dit ook hetgeen hij had gezien en dus niet moest opzoeken.

Verweerster stelt dat verzoeker alleen beschikt over de publiek bekende informatie. Verzoeker moet hierop repliceren dat hij nooit gepretendeerd heeft meer informatie te hebben dan hetgeen hij had gezien. Meer nog, hij heeft steeds gezegd dat hij niet geïnteresseerd was in de society!

c) Vervolgens worden de verklaringen omtrent de incidenten van 16 en 17 april 2015 met C., in vraag getrokken. Zo is het moment waarop C. verzoeker vroeg om mee te gaan naar het feest onduidelijk. [...]

Wanneer gekeken wordt naar beide nota's, dan is het duidelijk dat de verzoeker last minute op de hoogte werd gebracht van het feest en besloot om mee te gaan. 16/04/2015 was een belangrijke datum voor de verzoeker en zijn relaas.

Dat zijn verklaringen enigszins coherent zijn.

Dat tevens moet worden opgemerkt dat zijn gehoren langer dan 8 jaar later, na de gebeurtenissen plaats vonden.

Dat aan hem toch enigszins wat voordeel van de twijfel had kunnen worden gegeven. Niet alles wat hij gezegd heeft moest met een vergrootglas worden bekeken om hem als het ware te kunnen 'pakken' op een verspreking. Dit kan ook opgemerkt worden als het gaat over de afstand van het feest in Egor en hoelang ze onderweg waren.

Dit geldt ook voor de verklaringen of hij ingewijd werd of niet: ook hier is het duidelijk dat de verzoeker niet ingewijd werd en de inwijding vrees:

NPO 1, pg. 8: [...]

NPO 2, pg 15: [...]

Dat verzoekers verklaringen ook hier consistent zijn en het duidelijk is dat Chris een poging gedaan heeft om hem in te wijden, maar dat hij er niet in slaagde. Het is wel een feit dat hij de inwijding heeft aangevat door de verzoeker mee te nemen naar het feest, de inwijding is echter niet afgerond.

Verder merkt de verzoeker op dat hij niet met zekerheid kon zeggen wat de bedoeling was van de Confraternity, of ze hem louter wilden inwijden of door zijn kennis en door zijn weigeringen alsnog wilden te doden. De verzoeker vermoedde dat zij hem wilden vermoorden toen ze naar hem op zoek gingen en zeker nadat hij weggelopen was van het feest.

Dat verzoeker stelt niet goed te weten wat hun bedoeling was en later stelt dat ze hem waarschijnlijk wilden doden, is dus niks tegenstrijdigs. Opnieuw is hier in se geen tegenstrijdigheid vast te stellen.

b.5) Verweerster vindt het vreemd dat men bij de inval verzoeker niet hebben gevonden, terwijl hij louter onder zijn bed verstopt zat. Ook de uren van de inval en aangifte zouden niet kloppen wanneer verzoekers verklaringen worden vergeleken met de aangifte.

Opnieuw dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van verzoeker over de inval steeds consistent zijn geweest en rond een uur of 8 à 9 heeft plaats gevonden, zie NPO 1, pg. 12: "En de volgende ochtend kwamen ze langs. Dat was 8 à 9 uur 's morgens. Ik zat in de living mij te ontspannen toen ik een geweerschot hoorde." Verder ook NPO 2, pg. 11: "Wanneer kwamen ze naar uw woning? Heel vroeg, 's ochtends. Herinnert u zich het uur nog? 8 of 9 uur 's ochtends".

Bovendien dient te worden opgemerkt dat bij het eerste gehoor werd gevraagd of verzoeker een schatting kon geven van hoelang ze precies bij hem waren, toen antwoordde hij 15 à 20 minuten. (zie NPO, pg. 11) Bij het tweede gehoor stelde men de vraag hoelang men is blijven zoeken naar verzoeker waarop hij 5 minuten antwoordde. Het kan dus heel goed zijn dat de effectieve 'zoektocht' naar de verzoeker 5 minuten heeft ingenomen van de 15-20 minuten dat ze zijn huis bestormden.

d) Tenslotte werd aan de verzoeker verweten dat hij weinig interesse lijkt te tonen in de evolutie van de problemen na de incidenten van april 2015.

Dient hierbij nogmaals opgemerkt te worden dat de verzoeker in eerste instantie al geen interesse had in de Society én dat de gebeurtenissen reeds 9 jaar geleden zijn. Er kan toch niet worden verwacht dat de verzoeker blijft hangen in het verleden?

Het is een belangrijk element dat aanzet heeft gegeven tot zijn vertrek, maar er kan niet worden verwacht dat hij frequent blijft vragen naar recente gebeurtenissen. Bovendien moet worden opgemerkt dat de verzoeker wel zijn burens om informatie heeft gevraagd.

Tenslotte moet opgemerkt worden dat ook bij het eventuele contact met de politie er geen sprake is van tegenstrijdige verklaringen. Stellen dat hij geen contact meer heeft gehad met de politie en later dat hij hen heeft proberen te contacteren maar hen niet kon bereiken, betreft opnieuw geen tegenstrijdigheid.

4.2.2.2. Betreffende de TBC

Zoals eerder aangegeven, vreest de verzoeker om in onmenselijke en vernederende omstandigheden te komen mede door zijn medische aandoening.

Hij vreest, naast problemen met de Ogboni Confraternity, om niet de gepaste zorgen en medicijnen te kunnen krijgen in het land van herkomst. Dat TBC een groot probleem vormt in Nigeria, wordt ook door de WHO vastgesteld [...]

Dat er geen garanties kunnen worden geboden dat zijn medische problematiek zal kunnen worden onder controle gehouden. Het valt dan ook te betreuren dat zo'n belangrijk element bijna niet wordt behandeld in het onderzoek naar nood aan internationale bescherming en louter wordt afgewimpeld door te verwijzen naar de procedure 9ter.

Alleen al hierdoor kan worden geconcludeerd dat de verweerster onzorgvuldig te werk is gegaan en dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Verzoeker heeft wel degelijk nood aan bescherming in de vorm van internationale beschermingsstatus en meer bepaald de erkenning als vluchteling.

4.2.3. Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het art. 48/4 §2, c Vw.

4.2.3.1. Algemeen, oordeel verweerster

Vervolgens werpt de verweerster op in de bestreden beslissing dat aan de verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen wanneer de mate van willekeurig geweld door een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert een reëel risico loopt op ernstige schade.

Echter uit de beschikbare informatie waarover zij beschikt, EASO 2021, kan worden vastgesteld dat er op verschillende plekken op het Nigeriaanse grondgebied conflicten plaatsvinden, maar deze van diverse aard zijn en diverse actoren een rol spelen. Dat er uit deze informatie duidelijk naar voren komt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillen.

Dat er geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokkende staat louter door zijn aanwezigheid een reëel risico zou lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon of als gevolg van willekeurig geweld ivm een gewapend conflict.

Dat de verweerster over een zekere appreciatiemarge beschikt en zij van oordeel is dat verzoeker geen reëel risico op ernstige schade loopt om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon door het willekeurig geweld ivm gewapend conflict

4.2.3.2. Toepassing beschikbare informatie

a) De verzoeker verwijst alvast naar de vaststellingen via Relief Web over de Conflict trends in Nigeria, geraadpleegd via [...]

Dat het land geteisterd wordt door gewapende groeperingen en bandieten waardoor de veiligheid niet kan worden gegarandeerd. Bovendien werd recent nog vastgesteld door diezelfde bron, [...]

Dat tevens opgemerkt wordt dat er bijna 8 miljoen burgers in Nigeria in nood zijn, dat er een grote acute voedsel-onzekerheid bestaat en dat burgerslachtoffers blijven vallen. [...]

Verzoeker verwijst vervolgens ook naar het recente artikel van 7/06/2024, genaamd UNICEF Nigeria Plateau Response Report, January-March 2024 [...]

Het is duidelijk dat de veiligheidssituatie met de daaraan gekoppelde humanitaire situatie zeer wankel en onzeker is. Dit blijkt u zeer recente bronnen van 2024. [...]

b) Dat ook Edo state het de afgelopen jaren sterk te verduren heeft gekregen. [...]

De verzoeker is aldus van oordeel dat hij wel degelijk een risico loopt bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. De verweerster heeft nagelaten onderzoek te doen naar de actuele situatie in het kader van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en heeft de moeite niet genomen recente bronnen te raadplegen.

4.3. Concluderend

De verzoeker heeft wel degelijk kunnen aantonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging kent bij een eventuele terugkeer naar Nigeria.

Het CGVS schendt in de bestreden beslissing haar motiveringsplicht, alsook haar zorgvuldigheidsprincipe, redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, door dat ze niet met alle beschikbare informatie rekening heeft gehouden én echt op zoek leek te gaan naar zogenaamde tegenstrijdigheden.

De bestreden beslissing dient te worden vernietigd en de verzoeker dient een internationale beschermingsstatus te worden toegekend."

2.2. Verweerder legt een verweernota van 16 oktober 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende landeninformatie:

- EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021;

- EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021;
- EUAA "Nigeria – Country Focus" van juli 2024.

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig werd genomen. Als voorbeeld haalt verzoeker aan dat de bestreden beslissing vermeldt dat de persoonlijke onderhouden van 30 augustus 2023 en 20 november 2023 bij het CGVS in het Engels doorgingen, terwijl deze in het Edo/Bini doorgingen.

De Raad stelt vast dat de persoonlijke onderhouden van 30 augustus 2023 en 20 november 2023 bij het CGVS inderdaad doorgingen in het Edo/Bini en dat de vermelding in de bestreden beslissing "*U werd gehoord in het Engels op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), op 30 augustus 2023 van 9u07 tot 12u29 [...] en 20 november 2023 van 13u41 tot 17u07 [...]*" aldus een materiële vergissing betreft. Uit de loutere onjuiste vermelding van de taal waarin deze persoonlijke onderhouden doorgingen, kan echter niet worden afgeleid dat de gehele bestreden beslissing onzorgvuldig genomen werd, noch dat de motieven waarop de bestreden beslissing steunt inhoudelijk incorrect zouden zijn.

Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker werd opgeroepen voor een eerste persoonlijk onderhoud, dat in het Engels plaatsvond op 27 juli 2023. Verzoeker gaf tijdens dit onderhoud echter aan dat hij de *protection officer* een beetje kon verstaan, maar dat hij eigenlijk een tolk Edo of Pidgin wilde (notities van het persoonlijk onderhoud van 27 juli 2023, p. 2). Bijgevolg werd verzoeker opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond in het Edo/Bini op 30 augustus 2023 (notities van het persoonlijk onderhoud van 30 augustus 2023 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 1). Verzoeker werd vervolgens nogmaals gehoord in het Edo/Bini tijdens het persoonlijk onderhoud van 20 november 2023 (notities van het persoonlijk onderhoud van 20 november 2023 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 2)).

De motieven van de bestreden beslissing steunen enkel op verzoekers verklaringen zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud van 30 augustus 2023 en het persoonlijk onderhoud van 20 november 2023. Verzoeker gaf tijdens de beide onderhouds van 30 augustus 2023 en 20 november 2023 aan dat hij de tolk goed begreep en al zijn problemen heeft kunnen uiteenzetten (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 2, p; 20; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 2, p. 18). Noch verzoeker, noch zijn advocaat heeft tijdens deze persoonlijke onderhouds melding gemaakt van enig communicatieprobleem of vertalingsmoeilijkheden. Evenmin kan dit blijken uit lezing van de respectievelijke notities van de persoonlijke onderhouds.

Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoekers verklaringen zoals weergegeven in de notities van de persoonlijke onderhouds van 30 augustus 2023 en 20 november 2023 bij het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

5. Verzoeker wijst in het verzoekschrift op zijn profiel. Hij stelt dat hij zeer kwetsbaar is, mede veroorzaakt door zijn medische problematiek. Hij hekelt dat verweerder toch besluit dat er geen elementen zijn kenbaar gemaakt waaruit blijkt dat er bijzondere procedurele noden zijn, hoewel hij al 8 jaar zijn land is ontvlucht, in een langdurige situatie van onzekerheid zit en lijdt aan TBC. Verzoeker betoogt dat verweerder deze problematieken wegruift en stelt dat deze geen impact hebben op de vraag of er een nood aan internationale bescherming bestaat.

5.1. In de mate dat verzoeker hiermee in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Hierbij dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit nazicht van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker of zijn advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn medische toestand of zijn langdurige situatie van onzekerheid niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Daarenboven brengt verzoeker geen enkel (begin van) bewijs bij waaruit kan blijken dat verzoeker moeilijkheden zou ondervinden tijdens zijn deelname aan onderhavige procedure.

Verzoeker laat bovendien na uit te werken op welke wijze hij niet in staat was om zijn rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan zijn verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5.2. Verder motiveert de bestreden beslissing inzake verzoekers medische situatie en daaraan verbonden procedure als volgt:

“Waar u stelt te vrezen als tuberculosepatiënt in Nigeria niet de gepaste zorg te krijgen, wordt opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van deze elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou zijn bevoegdheid overschrijden indien het hier uitspraak over zou doen.”

Gelet op voorstaande motivering blijkt dat verweerder verzoekers profiel en medische problematiek wel degelijk heeft in acht genomen bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

In navolging van verweerder benadrukt de Raad dat verzoekers medische problemen *an sich* geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Verzoeker toont bovendien op geen enkele wijze aan dat hem in Nigeria medische hulp zou worden geweigerd omwille van één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, te weten te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

Verzoekers medische problemen ressorteren evenmin onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet stelt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”* (eigen onderlijning)

Verzoeker dient voor de beoordeling van de door hem ingeroepen medische problemen de geëigende procedure te volgen, met name deze van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hij toont allerm minst aan waarom hij zich overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet kan of hoeft te beroepen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De stelling in het verzoekschrift dat tuberculose een groot probleem vormt in Nigeria en de verwijzingen naar landeninformatie inzake de algemene gezondheidssituatie en humanitaire situatie in Nigeria kunnen de voorgaande beoordeling niet wijzigen (zie ook *infra*).

Ook de omstandigheid dat verzoeker geen netwerk zou hebben bij terugkeer naar Nigeria leidt er niet toe dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid.

5.3. Verzoeker wijst er nog op dat zijn asielpprocedure inmiddels 3 jaar duurt en dat dit onredelijk lang is. Hij merkt op dat hij *“in principe het recht krijgt om een verzoekschrift om humanitaire regularisatie te richten aan DVZ”*. Hij benadrukt dat hij zijn best heeft gedaan in België en onder meer al jaren op een privéadres woont. Verzoeker meent dat het voor hem dan ook bijzonder moeilijk is om terug te keren naar Nigeria, waar hij bijna 10 jaar niet meer is geweest en hij zich bovendien in een moeilijke humanitaire en veiligheidssituatie bevindt.

De duurtijd van de procedure en de mate van integratie in België zijn echter niet relevant is voor de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Zo verzoeker meent dat hij het recht krijgt om humanitaire regularisatie aan te vragen, dient opgemerkt dat hieruit niet volgt dat verzoeker een nood aan internationale bescherming heeft.

Verder toont verzoeker op geen enkele wijze aan dat hij omwille van zijn jarenlange afwezigheid uit Nigeria een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verzoekers verwijzingen naar de algemene humanitaire en veiligheidssituatie kunnen evenmin volstaan om een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker af te leiden (zie ook *infra*).

6. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn vrees voor de Ogboni Confraternity in Nigeria. Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan het door verzoeker naar voor geschoven asielaanbod, noch aan de vrees die hij hieruit puurt.

Na analyse van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder:

- Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de kern van zijn vrees, met name over de reden waarom hij zou vervolgd worden. De bestreden beslissing stelt op goede gronden:

“U stelt aanvankelijk te vrezen in Nigeria gedood te zullen worden door de vriend van uw vader, C.I., omdat u na de dood van uw vader weigerde toe te treden tot de Ogboni Confraternity en omdat u bepaalde zaken over hen weet (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 30 augustus 2023, hierna NPO 1, p. 12, 13, 14).

*Ten eerste, tijdens uw eerste onderhoud gevraagd waarom u vreest dat de vriend van uw vader u zou doden, verwijst u duidelijk naar het feit dat u zaken zou gezien en geweten hebben die niemand mocht zien (NPO 1, p. 14). Echter, tijdens uw tweede onderhoud ontkent u dat u dit gezegd zou hebben en stelt u dat de tolk zich vergist moet hebben (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 20 november 2023, hierna NPO 2, p. 16). Nochtans werd er tijdens uw eerste onderhoud gevraagd of u de tolk goed verstond, waarop u bevestigend antwoordde en werd u expliciet gevraagd elk probleem met betrekking tot de verstaanbaarheid meteen aan te geven (NPO 1, p. 2), wat u op geen enkel moment deed. Tijdens uw tweede onderhoud, waarbij dezelfde tolk tussenkwam, werd u opnieuw gevraagd of u de tolk verstond en om het meteen aan te geven indien er enig probleem met de tolk zou optreden (NPO 2, p. 2). Men zou dan ook verwachten dat u op dit punt enige problemen met de tolk tijdens het eerste onderhoud zou hebben gesignaleerd. Het is dan ook weinig ernstig om pas op het punt wanneer men met flagrante tegenstrijdigheden geconfronteerd wordt, naar de tolk te verwijzen. **Het CGVS kan slechts concluderen dat u reeds tegenstrijdig bent met betrekking tot de kern van uw vrees, namelijk de reden waarom men u zou vervolgen, wat toelaat reeds bij voorbaat ernstige vraagtekens te plaatsen bij de beweerde vervolgingsfeiten.***

Tijdens uw tweede onderhoud stelt u slechts C. en de Ogboni Confraternity te vrezen, aangezien C. u wilde inwijden bij een sekte waar u geen lid van wilde worden en een poging deed om u te doden. Omdat u geen lid wil worden, vreest u ook de Ogboni Confraternity in het algemeen. (NPO 2, p. 11.)”.

Verzoeker herneemt in het verzoekschrift dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan een foutje van de tolk en dat het in se geen tegenstrijdigheden betreffen.

De Raad benadrukt in navolging van verweerder dat het niet ernstig is dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opeens naar problemen met de tolk verwijst wanneer hij wordt geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 16). Verzoeker bevestigde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud immers dat hij de tolk goed verstond en maakte op geen enkel moment melding van enig probleem met de tolk, niettemin hem hierom uitdrukkelijk werd verzocht (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 2). Bovendien kan niet worden ingezien dat de tolk, die hier geen enkel belang bij heeft, op eigen houtje zou toevoegen dat verzoeker de Ogboni vreest omdat hij bepaalde zaken van hen zou gezien en geweten hebben, indien verzoeker hierover niets zou verklaard hebben. Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift louter stelt dat dit op zich geen tegenstrijdige verklaringen zijn.

De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de reden waarom de Ogboni hem zouden vervolgen, blijft aldus overeind en ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn relaas.

- Verzoekers kennis over de Ogboni en zijn vaders lidmaatschap is dermate ontoereikend dat niet kan worden aangenomen dat verzoekers vader, en later zijn vriend, zouden hebben aangedrongen dat verzoeker zou toetreden. Bovendien kan wegens verzoekers zeer beperkte kennis over de Ogboni, niet worden aangenomen dat de Ogboni verzoeker zouden willen vervolgen omwille van deze verwaarloosbare – en bovendien algemeen toegankelijke – kennis.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande terecht en draagkrachtig als volgt:

“Doorheen uw verklaringen bent u er echter niet in geslaagd te overtuigen dat er ernstig werd aangedrongen dat u zou toetreden tot de Ogboni confraternity, laat staan dat men u zou willen doden omwille van een weigering.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is de Ogboni Society een vereniging die aanvankelijk zowel religieuze als gerechtelijke functies opnam.

Tijdens de koloniale periode en na de onafhankelijkheid van Nigeria zou de invloed van de vereniging sterk verminderd zijn en vooral nog het bekomen van voordeel voor de eigen leden tot doel gehad hebben, door intimidatie en zelfs moord. De vereniging wordt dan ook wel eens omschreven als een georganiseerde misdaadbende of ‘cult’. Voornamelijk invloedrijke mensen maken er deel van uit, dit in hun eigen belang en voornamelijk vrijwillig. Enkel leden die sowieso al met de vereniging te maken hebben, zoals kinderen van leden die te veel zouden weten, zouden blootstaan aan druk om zich aan te sluiten bij de vereniging, specifiek omwille van de uitgebreide informatie die ze over de vereniging hebben. (Zie informatie administratief dossier.) Het betreft dus een soort van sociale netwerk organisatie van invloedrijke mensen die

elkaars belangen (niet per definitie op een legale manier) verdedigen. De Ogboni Society mag niet verward worden met de 'Reformed Ogboni Society' (ROF), een vereniging die in Lagos gesticht werd in 1918 en die een Christelijke achtergrond heeft. Zij verklaren expliciet geen 'geheime organisatie' te zijn en moedigen leden aan openlijk te spreken over de vereniging, om deze perceptie tegen te gaan. Lidmaatschap van deze laatste vereniging is vrijwillig. Echter, zowel de Ogboni Society als de ROF worden geassocieerd met de Yoruba-etnie en met georganiseerde misdaad.

U kan geenszins aannemelijk maken dermate bekend te zijn met de Ogboni Confraternity (zo door u genoemd) of hun activiteiten, dat zij enig motief zouden hebben gehad om u te vervolgen, laat staan dat zij dit op heden nog zouden hebben.

Bij uw vaders beweerde lidmaatschap van de Ogboni, en zijn motivatie om u te doen toetreden, dient het volgende opgemerkt.

Volgens uw verklaringen zou uw vader regelmatig aangedrongen hebben dat u zich zou aansluiten omdat u de eerstgeborene bent (NPO 1, p. 8, 12). Gevraagd hoe uw vader reageerde toen u steeds weigerde, stelt u dat hij niet gekwetst of beledigd was, waarschijnlijk omdat hij uw vader was (NPO 1, p. 13). Later stelt u dat uw vader sinds u zestien jaar was, ongeveer tien keer zou gevraagd hebben lid te worden, in de vier jaar daaropvolgend. U gaf steeds aan niet geïnteresseerd te zijn. Opnieuw gevraagd hoe hij daarop reageerde, stelt u nu dat u geen zakgeld kreeg de maand nadat u had geweigerd. (NPO 1, p. 17.)

Verder weet u niet wat de positie van uw vader bij de Ogboni Confraternity was, enkel dat hij er lid van was. U weet evenmin wat voor positie zijn vriend had. (NPO 1, p. 16, 17.) Gevraagd waarom u als eerstgeborene lid moest worden, stelt u slechts dat uw vader zei dat de regels van de Confraternity zo zijn, dat u zijn plaats zou innemen als hij zou sterven. U zei dan dat u dat niet zou willen. Hij zei u niet welke plaats u zou moeten innemen of welke plaats hij zelf bekleedde en u vroeg er ook niet naar. (NPO 2, p. 5, 6.) Gevraagd of uw vader u dan ook iets vertelde over de Confraternity, wanneer hij zei dat u lid moest worden, stelt u dat hij u er niets over verteld heeft, tenzij dat de leden invloedrijk zijn bij de politie en de overheidsdiensten. Evenmin weet u of uw vader enige voordelen aanhaalde van lidmaatschap van de Confraternity. U weet niet waarom uw vader zelf lid was en hij zei u verder niets om u te overtuigen bij de Ogboni te gaan. (NPO 2, p. 7.) Evenmin weet u hoe lang uw vader al lid was, u denkt dat het reeds van voor uw geboorte was, omwille van de foto van uw vader in Ogboni klederdracht (NPO 1, p. 12).

Er kan slechts worden vastgesteld dat uw vader, zelfs indien hij meermaals zou aangedrongen hebben dat u lid werd, al bij al weinig tot geen moeite leek te doen om u te overtuigen inderdaad lid te worden. Uw verklaringen over uw vaders pogingen u te overtuigen zich aan te sluiten bij de Ogboni, komen dan ook weinig overtuigend over, en zijn in elk geval weinig coherent met een situatie waarin uw leven owille van uw kennis over de Ogboni Confraternity in gevaar zou zijn (NPO 1, p. 14). Ondanks dat uw vader sinds u zestien (NPO 1, p. 15), dan wel vijftien (NPO 2, p. 6) jaar oud was (naargelang het onderhoud) zou hebben aangedrongen dat u na zijn dood zijn plaats zou innemen bij de Ogboni Confraternity, kan u amper iets vertellen over de Ogboni Confraternity. U stelt slechts dat er normaalgezien een dresscode is (te zien op de voorgelegde foto van uw vader) en dat ze een wandelstok vasthouden. U vermeldt ook een symbool waarin drie keer 4 wordt geschreven. (NPO 1, p. 17.) U weet niet waar in Nigeria de Ogboni gemeenschap ontstond (NPO 1, p. 18).

De foto die u voorlegt en waarop uw vader in Ogboni dresscode te zien zou zijn (NPO 1, p. 8, 9), betreft een foto die ook op internet kan worden teruggevonden op websites waar informatie over de Ogboni wordt gegeven (zie info toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Er wordt nergens teruggevonden dat het inderdaad een man betreft die de naam van uw vader draagt. In elk geval, blijkt uw kennis over de Ogboni niet verder te gaan dan wat er terug te vinden is in de bronnen waar de voorgelegde foto getoond wordt. Niet alleen kan uw kennis over de Ogboni dus zeker niet van die aard genoemd worden dat u door hen vervolging zou te vrezen hebben, er dient zelfs vastgesteld dat **uw kennis dermate oppervlakkig is dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat uw vader, voor zover hij inderdaad lid was, ooit zou hebben aangedrongen dat u zelf lid zou worden, laat staan dat een vriend na zijn dood iets te winnen (of verliezen) zou hebben bij uw aansluiting (of weigering).**

Uw verklaringen over de Ogboni Confraternity komen voor als geënt op publiek bekende informatie, eerder dan op doorleefde ervaring met (leden van) deze beweging, **waardoor zelfs ernstige vraagtekens kunnen gesteld worden bij het beweerde lidmaatschap van uw vader."**

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om valabele argumenten aan te brengen die de voormelde vaststellingen en appreciatie kunnen wijzigen. Verzoeker komt in het verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het hernemen van zijn reeds afgelegde – en beoordeelde – verklaringen, het hekelen van de vraagstelling en het onderzoek door verweerder, het benadrukken dat hij wel degelijk op de hoogte is van informatie die hem in een risicovolle positie plaatst, het verwijzen naar landeninformatie van algemene aard ter bevestiging van zijn naar voor geschoven relaas, het stellen dat hij geen interesse had in de Ogboni en het tegenspreken van de vaststellingen en gevolgtrekkingen van verweerder.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat het in de eerste plaats aan verzoeker is om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. Uit nazicht van het dossier blijkt dat verweerder wel degelijk open en gerichte vragen heeft gesteld teneinde

verzoeker de mogelijkheid te bieden om zijn asielrelaas op gedetailleerde wijze uiteen te zetten. Verweerder heeft op basis van de elementen in het dossier en verzoekers verklaringen terecht vastgesteld dat verzoekers kennis over de Ogboni, zijn vaders lidmaatschap en verzoekers eigen in te nemen positie dermate oppervlakkig, algemeen toegankelijk en ontoereikend is dat niet kan worden aangenomen dat verzoekers vader zou hebben aangedrongen om toe te treden tot de Ogboni. Verzoeker stelt dat zijn vaders gedrag hem niet kan verweten worden, maar licht niet aannemelijk toe waarom zijn vader hem dan niet heeft ingelicht over de Ogboni en de positie die hij zou dienen in te nemen. Zo verzoeker nog verwijst naar landeninformatie die stelt dat leden zelf kunnen worden gestraft wanneer zij informatie verspreiden, kan bezwaarlijk worden gesteld dat verzoekers vader zich zou schuldig maken aan het verspreiden van informatie indien hij verzoeker, als toekomstig lid, wenst voor te bereiden op zijn toetreding. Evenmin maakt verzoeker met zijn vage en onwetende verklaringen aannemelijk dat hij op de hoogte is van geheime informatie die hem in een risicovolle positie plaatst zodat hij vervolging door de Ogboni dient te vrezen. Bovendien valt niet te rijmen dat verzoeker in het verzoekschrift enerzijds stelt dat hij wel degelijk kennis heeft over de Ogboni die hem in een risicovolle positie plaatst, doch anderzijds dat hij geen interesse had in het toetreden tot de Ogboni zodat hij geen bijkomende informatie over hen heeft.

Verzoeker maakt aldus met zijn beperkte en ondoorleefde verklaringen over de Ogboni niet aannemelijk dat zijn vader lid was van de Ogboni, noch dat deze en vervolgens zijn vriend C. aandrang op verzoekers toetreding, laat staan dat verzoeker omwille van zijn weigering zou worden gedood. Evenmin kan enig geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging jegens de Ogboni omdat hij te veel over hen zou weten.

- Verzoekers verklaringen over de incidenten op 16 en 17 april 2015, wanneer C. verzoeker gedwongen wilde inlijven bij de Ogboni, kunnen niet overtuigen en bevestigen de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande omstandig als volgt:

*“De twijfel bij uw vaders lidmaatschap en de ongeloofwaardigheid van zijn aandringen dat u bij de Ogboni zou aansluiten, worden verder bevestigd door uw **vage verklaringen over de incidenten op 16 en 17 april 2015**, die volgens u aantonen dat C. u gedwongen wilde inwijden bij de Ogboni, **en bij uitbreiding over de vrees die daaruit zou voortkomen**. (NPO 1, p. 8, 12, 15, 16 NPO 2, p. 15, 16).*

De eerste tegenstrijdigheid heeft betrekking op het moment dat C. u zou uitgenodigd hebben om op 16 april 2015 naar een feest te gaan. Tijdens uw eerste onderhoud verklaart u dat hij een maand na de dood van uw papa is gekomen op de 16e en u vroeg om naar een feest te gaan (NPO 1, p. 12). Later in het onderhoud, gevraagd of het dus correct is dat de vriend van uw vader u op 16 april vroeg om naar een feest te gaan, antwoordt u bevestigend. U stelt dat hij een familievriend was en dat u hem vertrouwde, hij kwam, vroeg of u zin had in een feest, u had niets te doen, kleepte u aan en ging mee (NPO 1, p. 15). Ook tijdens uw tweede onderhoud stelt u aanvankelijk dat C. u op 16 april 2015 uitnodigde voor het feest (NPO 2, p. 10) waar jullie diezelfde dag naartoe gingen (NPO 1, p. 15). Later stelt u echter dat hij u op voorhand kwam verwittigen dat u mee naar een feest zou moeten de volgende dag (NPO 2, p. 10), wat weinig coherent is met uw eerdere verklaringen dat hij u dezelfde dag uitnodigde en dat u, daar u niets te doen had, uw kleren aantrok en meeging.

Vervolgens, gevraagd wat u zag toen u op 16 april aankwam op het ‘feest’, stelt u dat ze een dresscode hadden en er ‘Ogboni’ geschreven stond. Gevraagd hoeveel mensen u zag stelt u vaagweg ‘ze waren met veel’ om vervolgens, gevraagd een schatting te geven, te stellen dat u niet helemaal binnenging en in tegenstelling tot wat u net verklaarde, stelt u nu slechts een paar mensen gezien te hebben. (NPO 1, p. 15, 16.) Waar u tijdens beide onderhouds verklaarde dat het feest waar C. u naartoe bracht in (de buurt van) Egor was, stelde u aanvankelijk dat het ver van uw huis was, anderhalf uur rijden. Tijdens het tweede onderhoud stelde u echter dat het 30 à 40 minuten rijden is omwille van de slechte staat van de weg (en dus niet omwille van de afstand). (NPO 1, p. 15, NPO 2, p. 10.)

Vervolgens legt u vage en wisselende verklaringen af over het gegeven dat C. u zou ingewijd hebben, dan wel (gedwongen) zou willen inwijden. Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat een vriend u wou laten inwijden en dat u niet wilde. Dat was de 16e. Uw vader had tijdens zijn leven reeds aangedrongen dat u lid zou worden, maar omdat hij uw vader was kon hij u niet kwetsen. Als eerstgeborene moest u lid worden van dezelfde sekte waarvan uw vader lid was geweest. U stelt ook dat de vriend u toen heeft ingewijd. (NPO 1, p. 8.) Later in het onderhoud stelt u dan weer dat C. u naar een ‘Ogboni huis’ bracht en dat dit betekent dat ze die persoon gaan inwijden. U stelt nu dat ze u niet ingewijd hebben, omdat u snel doorhad wat voor plek het was. Ze probeerden u tegen te houden, maar u kon ontsnappen. (NPO 1, p. 14.) Uw bewering dat men u gedwongen wilde inwijden bij de Ogboni blijft dus slechts een hypothese. U stelt zelfs expliciet dat C. noch voor, noch op het feestje iets gezegd heeft over het inwijden, en dat u hem nadien niet meer sprak (NPO 1, p. 16). Nochtans haalt u deze gedwongen inwijding aan als (enige) reden om u te vervolgen, u stelt tijdens uw tweede onderhoud dat u C. vreest omdat hij een poging deed u te doden én omdat hij u probeerde aan te

sluiten (n.v.d.r. op 17 april) (NPO 2, p. 15, 16). Gevraagd waarom u denkt dat men u wil vervolgen, stelt u dat C. nu weet dat u weet dat hij u wil inwiden.

Over uw bewering dat ze u gaan doden, dan wel reeds probeerden u te doden, zijn uw verklaringen echter eveneens vaag en wisselend. Zo stelt u voor DVZ dat men u begon te zoeken om u te vermoorden toen ze hoorden dat de politie hen zocht, dus nadat u naar het politiebureau ging om aangifte te doen (vragenlijst CGVS pt. 3.5, d.d. 20/09/22). In het politierapport van de aangifte, die u voorlegt, staat echter te lezen dat u meteen na het incident op 17 april aangifte kwam doen, dat u één man kon identificeren en dat de man in kwestie gezegd had dat ze hem zouden doden waar ze hem ook zouden zien (zie rapport aangifte ('Details of Entry') in de groene map van het administratief dossier).

Nochtans verklaart u tijdens uw eerste onderhoud over het bezoek aan uw huis op 17 april 2015 dat u niet wist wat de bedoeling was, of ze u wilden doden, en stelt u dat u zich verborg. Even later stelt u dat ze u waarschijnlijk wilden doden. (NPO 1, p. 8, 9.) Tijdens uw tweede onderhoud, gevraagd waarom C. naar uw huis kwam op 17 april, stelt u opnieuw niet te weten waarom die mensen naar de woning kwamen en dat ze u misschien wilden doden. In tegenstelling tot wat er in het politierapport te lezen staat, verklaart u voor het CGVS bovendien nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest in Nigeria (NPO 1, p. 14).

Deze vage verklaringen kunnen bezwaarlijk overtuigen dat Nigeria inderdaad verliet omdat men u gedwongen wilde rekruteren of doden indien u weigerde."

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verklaringen tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud, maar slaagt er hiermee niet in het bestaan van de vastgestelde tegenstrijdigheden weg te nemen. Verweerder stelde terecht vast dat verzoeker herhaaldelijk stelde dat C. hem op 16 april 2015 uitnodigde voor het feest, waar zij diezelfde dag naartoe gingen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 12, p. 15; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 10), doch – hieraan tegenstrijdig – tevens verklaarde dat C. verzoeker de dag voor 16 april kwam verwittigen dat hij mee naar een feest zou moeten de volgende dag (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 10). Verzoekers verwijzingen naar het feit dat de gehoren meer dan 8 jaar na het incident hadden plaatsgevonden, kunnen zijn incoherente verklaringen over de datum en de chronologie van de feiten niet verschonen.

Ook waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat zijn verklaringen consistent zijn over de poging van C. om hem in te wijden, gaat verzoeker met zijn *post factum* nuancerings voorbij aan de tegenstrijdigheden die verweerder terecht heeft vastgesteld in zijn verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 8, p. 14, p. 16; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 15-16).

Verder kon verweerder terecht vaststellen dat verzoeker wisselend verklaarde dat ze hem al dan niet persoonlijk bedreigd hadden, hem gingen doden dan wel reeds probeerden te doden, dan wel dat hij niet wist wat de bedoeling was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 8-9, p. 14; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 11; politierapport). Opnieuw kunnen verzoekers *post factum* nuancerings in het verzoekschrift het bestaan van zijn tegenstrijdige verklaringen niet verschonen.

- Verzoekers verklaringen over het incident *an sich* zijn niet aannemelijk.

De bestreden beslissing motiveert:

"Waar reeds werd vastgesteld dat u in feite slechts veronderstelt dat men u wilde inwiden en u evenmin coherent bent over de intenties van de Ogoni leden op 17 april, kan ten overvloede worden opgemerkt dat u het incident an sich evenmin aannemelijk weet te maken.

Zo stelt u dat C. met 7 anderen naar u op zoek kwam (NPO 1, p. 9). U zag hen toekomen door het raam (NPO 1, p. 19), ze schoten met geweren in de lucht en riepen uw naam (NPO 1, p. 8). U herkende enkel C. (NPO 1, p. 19). Ze trapt de deur van uw huis in en zochten u 'overal', maar hoewel u zich simpelweg onder het bed verstopte, konden ze u niet vinden, naar uw bewering omdat ze gehaast waren (NPO 1, p. 19). Nochtans lijkt het weinig aannemelijk dat C., die uw huis goed kende en tijdens die inval direct naar uw kamer kwam (NPO 1, p. 12), er niet aan dacht even onder het bed te kijken. Bovendien beweert u voor het CGVS dat de inval om acht of negen uur s' ochtends plaatsvond, slechts vijf minuten duurde en u zich meteen daarna aankleedde en te voet naar het politiestation van Ogida ging, op twintig minuten stappen (NPO 1, p. 19, 20). In het politieverlag dat u voorlegt staat echter te lezen dat u op 17 april 2015 om 17u een incident kwam aangeven dat om 15u45 zou hebben plaatsgevonden. Er wordt gesteld dat acht mannen u kwamen zoeken, maar u zich snel binnen kon verbergen. Er staat dat u één persoon kon identificeren, doch zijn naam wordt niet vermeld en er staat dat u tevens heeft verklaard dat 'alle pogingen om de mannen te arresteren vruchteloos zijn gebleken'. (Zie groene map van het administratief dossier.) Sowieso lijkt het vreemd dat een politierapport de naam van de door u geïdentificeerde persoon niet zou vermelden. De vaststelling dat uw verklaringen bovendien incoherent zijn met het document dat u voorlegt, doen slechts verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het incident op zich."

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat zijn verklaringen over de inval steeds consistent zijn geweest en rond een uur of 8 à 9 hebben plaatsgevonden. Hij legt tevens uit dat de effectieve 'zoektocht' 5 minuten heeft ingenomen van de 15-20 minuten dat ze zijn huis bestormden.

Verzoeker gaat met zijn *post factum* nuanceringen en het louter bevestigen van één van zijn tegenstrijdige versies voorbij aan de vaststelling dat zijn verklaringen over het tijdstip van de inval en de indiening van zijn klacht niet in overeenstemming zijn met de inhoud van het politieverlag dat hij zelf heeft neergelegd. De vastgestelde incoherenties tussen verzoekers verklaringen en het document dat hij zelf bijbrengt, doen niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden incident, maar ondermijnen tevens de bewijswaarde van het bijgebrachte politierapport.

- Tot slot valt verzoekers klaarblijkelijke desinteresse in de evolutie van zijn problemen niet te rijmen met de ernst en geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

De bestreden beslissing motiveert:

"Tot slot kan gesteld worden dat u sinds uw vertrek uit Nigeria, bijzonder weinig interesse in de evolutie van uw beweerde problemen aan de dag legde. Na de incidenten op 16 en 17 april 2015 heeft u C. niet meer gezien of gesproken, u zou wel van uw burens gehoord hebben dat men u nog drie keer thuis kwam zoeken (NPO 2, p. 11). Waar u tijdens uw eerste onderhoud nog stelde na uw vertrek geen contact meer gehad te hebben met de politie omdat u er simpelweg niet aan dacht hen te contacteren, stelt u tijdens uw tweede onderhoud plots dat u hen niet kon bereiken. Vooreerst is dit slechts een zoveelste tegenstrijdigheid en los daarvan kan niet worden ingezien hoe u de politie, een openbare dienst, tien jaar lang niet zou kunnen bereiken. Dergelijke desinteresse is onverenigbaar met een gegronde vrees of een risico op ernstige schade bij terugkeer."

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij in eerste instantie al geen interesse had in de Ogboni, dat de gebeurtenissen van 9 jaar geleden dateren en dat hij zijn burens om informatie heeft gevraagd.

Dat verzoeker geen interesse had in de Ogboni, de gebeurtenissen zich 9 jaar geleden voordeden en hij contact had met zijn burens, kan niet verschonen dat verzoeker de klacht die hij zelf bij de politie had ingediend niet opvolgde. Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming, die stelt te vrezen voor zijn leven en daarom zijn land dient te ontvluchten, redelijkerwijze worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen – en bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over de reden waarom hij de politie niet contacteerde – getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Bijkomend merkt de Raad nog op dat er wel degelijk verwacht worden dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming feitelijk actualiseert. Verzoeker dient zich immers te informeren over de wezenlijke noodzaak om van zijn land van herkomst verwijderd te blijven om redenen zoals gesteld in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat hij actueel, bijna 10 jaar na zijn vertrek uit Nigeria en het plaatsvinden van de voorgehouden feiten, nog steeds zou worden geviséerd door de Ogboni en C. in geval van terugkeer naar Nigeria.

7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel, gelet op wat voorafgaat, geheel in gebreke blijft.

Hij komt echter niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het geven van *post factum* verklaringen voor vastgestelde tegenstrijdigheden, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat verzoeker blijkens het administratief dossier reeds in 2015 in Italië en in 2020 in Duitsland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Beide verzoeken werden echter geweigerd.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten:

“U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw identiteit, nationaliteit of reisweg. De foto en het politieverlag dat u neerlegde, werden hierboven reeds besproken. Zij kunnen geenszins uw relaas staven, daar de foto voor iedereen beschikbaar is op het internet en het politierapport een kopie betreft die makkelijk gemanipuleerd kan worden. Daar uw verklaringen niet coherent zijn met de inhoud van het politierapport, zou het politierapport, zelfs indien origineel, niet bewijskrachtig zijn met betrekking tot uw relaas.”

Bij gebrek aan enig verweer wordt deze terechte motivering bijgetreden door de Raad.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde socio-economische en humanitaire situatie in Nigeria kan uit de bijgebrachte landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van een actor, noch door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Nigeria op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria ingevolge zijn medische problemen een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zou lopen.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de update zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 16 oktober 2024, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de analyse en de geactualiseerde landeninformatie. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop de analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld. Verzoeker toont niet aan dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS